

Соціальне забезпечення

Нідерланди

У відповідності зі ст. 20 Конституції Нідерландів держава зобов'язана забезпечувати населення шляхом перерозподілу національного багатства. Мінімальні розміри пенсій та допомог встановлюються законами, щоб гарантувати реалізацію прав людини в галузі соціального забезпечення, створюються фінансові механізми та адміністративні структури. Державна система соціального забезпечення складається з обов'язкового соціального страхування, соціального обслуговування, спеціального забезпечення службовців (військовослужбовців, залізничників, державних чиновників і т. д.)

Загальна програма охоплює все населення країни, незалежно від національності та сімейного стану, а також іноземців, які сплачують прибутковий податок на території Нідерландів. Цією програмою охоплені також співробітники посольств і консульств, транспортних організацій, чия праця має різний характер, особи молодше 27 років, які виїжджають з країни для отримання освіти; виїхавши з країни на термін більше року зберігають право на соціальне страхування по загальній програмі. Загальна програма не поширюється на тих, хто постійно працює за кордоном, отримує пенсії або допомоги за законодавством іноземної держави. За загальною програмою надаються пенсії по старості, інвалідності, у зв'язку з втратою годувальника, допомоги на дітей, кошти на оплату медичних послуг.

Спеціальна програма призначена тільки для найманих працівників, тобто для тих, хто працює за договором трудового найму. Таким договором в Нідерландах називають угоду, за якою працівник зобов'язується трудитися особисто за винагороду і підкорятися при цьому розпорядженням роботодавця.

- ▶ Усі особи молодше 65 років, які працюють за договором трудового найму, підлягають обов'язковому соціальному страхуванню за даною програмою. Вона поширюється і на тих, хто проходить виробниче навчання без відриву від виробничих обов'язків, і на осіб вільних професій (музикантів, артистів та ін.), на моряків, льотчиків. За рахунок цієї програми фінансуються допомоги по безробіттю і через хворобу, пенсії по інвалідності, надається медична допомога.

Вперше державні пенсії по старості були встановлені в Нідерландах Законом від 3 грудня 1913 Цей закон мав два суттєві недоліки. Перший полягав у вкрай низьких розмірах пенсій, другий - в обмеженій сфері охоплення, так як стосувався тільки найманих працівників, він діяв до прийняття закону про пенсії по старості жовтні 1947 р, відповідно до якого це право набували також індивідуальні підприємці - дрібні бізнесмени , торговці, особи вільних професій. Нині право на пенсію по старості регулюється законом 1987 р це право мають всі жителі Нідерландів, які досягли 65-річного віку, встановлено єдиний пенсійний вік для чоловіків і жінок.

Державні програми обов'язкового соціального страхування передбачають також надання пенсії по інвалідності. Інвалідами визнаються особи, які за станом здоров'я не можуть продовжувати працювати на своїй посаді або за своєю професією і отримувати колишній дохід: мінімальний страховий стаж для набуття права на пенсію по інвалідності становить 1 рік. Розмір пенсії по інвалідності залежить від ступеня втрати працездатності, яка визначається у відсотках. Якщо ступінь втрати не перевищує 15%, то пенсія по загальній програмі не призначається, при зниженні працездатності на 80% обчислюється у розмірі 70% мінімальної оплати праці, а якщо втрата ще вище або людина потребує постійного стороннього догляду, то пенсія по інвалідності збільшується до 100%.

Підготували
студентки 113 групи

Горка Наталія
Демченко Тетяна